

රඹර් සමග තේ වගාව : කුඩා වතුනිමියන් මෙන්ම විශාල වැවිලිකරුවන් සඳහා ද ගෝග්‍ය ක්‍රමයකි

එස්. එම්. එම්. ඉක්බාල්, වි. එච්. එල්. රුද්‍රා, ඒ. එම්. ඒ. පෙරේරා සහ ඩී. එස්. චන්තසිංහ

කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනයන්හි මිල වෙනස්වීම නොවැළැක්විය හැකිය. නමුත් කෙටිකාලීනව වෙළඳපොළ මිලගණන් වල ඇතිවන වෙනස්වීම් විශේෂයෙන් බහුචාර්ෂික බෝග වගාකරුවන් වන රඹර් වගාකරුවන්ට මුහුණපෑමට සිදුවන ඉතාමත් දුෂ්කර ප්‍රශ්නයකි. බෝග විවිධාංගීකරණය මෙම අවතිර්තාවය විසඳා වෙනත් ආදායම් මාර්ගයක් ඉතා ඉහළ මට්ටමින් සපයයි. බෝග විවිධාංගීකරණය තුළ වුවත්, අතුරුබෝග වගාව එනම් බෝග දෙකක් හෝ වැඩි බෝග ගණනක් එකම භූමිය තුළ වගා කරන ක්‍රමය වැඩි ආදායම් ප්‍රමාණයක් ලබාදෙන වැදගත් ක්‍රමයකි. එනමුත්, මේ සඳහා බෝග තේරීමේදී එම බෝග දෙක අදාළ ප්‍රදේශයේ ගෘහස්ථානවල, සමාජ ආර්ථික තත්ත්වයට ගැලපීම ගැන ඉතා ප්‍රවේශම් විය යුතුය. දැනට විශේෂයෙන්ම පහතරට තෙත් කලාපයේ රඹර් සමග තේ වගාව රඹර් හා තේ වගාකරුවන්ට වැඩි ආදායමක් ලබාදිය හැකි ආයෝජනයකි. පොදුවේ සැලකූවිට අතුරුබෝග වගාවෙන් ඇතිවන වාසිවලට අමතරව රඹර් හා තේ අතුරුබෝග ලෙස එකට වගා කිරීමෙන් ඇතිවන වාසිය සුළු වුවත් එය විශිෂ්ඨ වාසියක් ලෙසට සැලකේ. එනම් මෙම ක්‍රමය නිසා, බෝග දෙකෙන්ම ඇතිවන මිල හැරීම, ඉතා විශිෂ්ඨ නොකැඩෙන ආදායමක් ලෙස සැලකේ. තවද, වැසි දිනවල රඹර් කිරි කැපිය නොහැකි වුවත් තේ දඬු නෙලිය හැකි වීම තවත් වාසියකි. තවද, වියලි කාලවලදී පරිණත රඹර් වගාව, තේ වගාවට ආරක්ෂිත ආවරණයක් ලෙස ක්‍රියාකරන නිසා තේ තනිව වගා කිරීමෙන් වියලි කාලවල දී ඇතිවන තේපැළ මැරීම අවම කරගත හැක.

ශ්‍රී ලංකා රඹර් කර්මාන්තය සතු දිගු ඉතිහාසයම, රඹර්/තේ අතුරුබෝග වගාව සතුවද පවතී. කෙසේ නමුදු එකල ගොවියන් අතර එය ආකර්ශනීය වගාවක් නොවීය. රඹර් පර්යේෂණායතනය සහ තේ පර්යේෂණායතනය සමග වැවිලි සමාගම් සහ කුඩා ඉඩම් නිමියන් එක්ව සිදුකරන ලද පර්යේෂණවල ප්‍රතිඵලක් ලෙස ඉලක්ක කල ගොවීන් සඳහා වඩාත් පිළිගතහැකි රඹර්/තේ අතුරුබෝග ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමට හැකිවී ඇත.

වර්තමාන නිර්දේශයට අනුව රඹර්/තේ අතුරුබෝග වගාව ප්‍රධාන ක්‍රම දෙකකට සිදු කරයි. එනම්, තනි ජේලි සහ ද්විත්ව ජේලි ක්‍රමය යි. මෙම ක්‍රම දෙකෙන් ම බැවුම් සහිත ඉඩම් වල පැළ සිටවිය යුත්තේ සමෝච්ච රේඛීයවයි. නමුත් සමතලා හා මද රැලි සහිත හා 1:15 අනුපාතයට අඩු බැවුම් ඉඩම් සඳහා නැගෙනහිර ඛටහිර දිශාවට රඹර් පැළ සිටවීම නිර්දේශ කර ඇත.

1. තනි ජේලි ක්‍රමය

මීටර් 2.4 x 12 (අඩි 8x40) පරතරයෙන් රඹර් වැවූ විට ඒ අතර තේ ජේලි හතක් මීටර 0.6 x 1.2 (අඩි 2x4) පරතරයෙන් සිටවිය හැක. රඹර්වල සිට පළමු තේ ජේලිය මීටර 2.4 දුරින් පිහිටිය

යුතු වේ. මෙම වගා පද්ධතියේදී වගා කළ බිම් ප්‍රමාණයේ රබර් සහ තේ ගාක කණත්වය සාමාන්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් 70% පමණ වේ (රූපය 1).

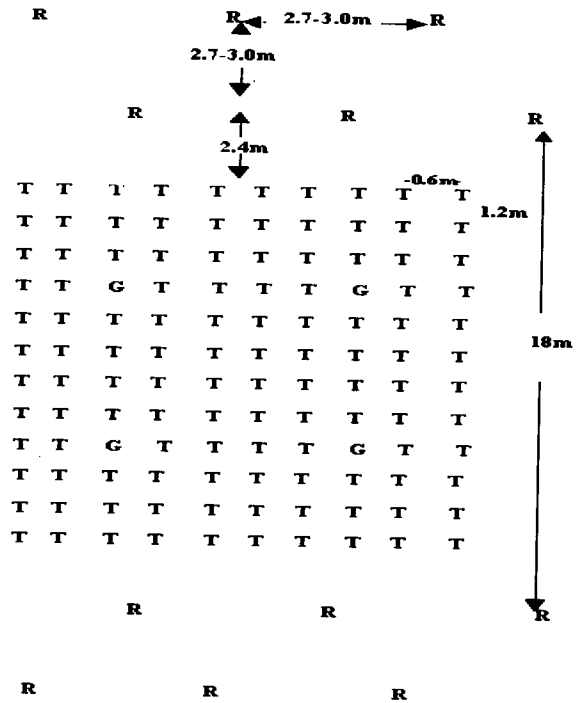
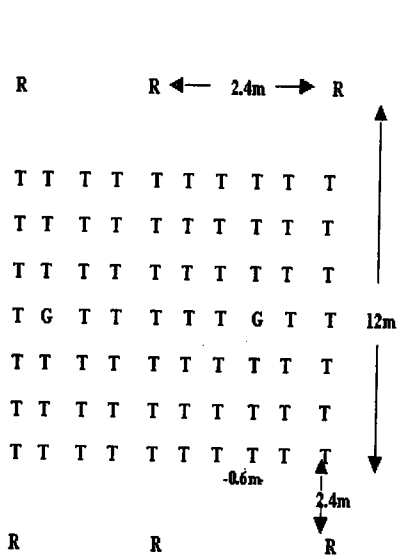
2. ද්විත්ව ජේලි ක්‍රමය

ද්විත්ව ජේලිය තුළ මීටර 2.7x2.7 (අඩි 9x9) හෝ මීටර 3x3 (අඩි 10x10) පරතරයෙන් රබර් සිටවන අතර රබර් ද්විත්ව ජේලි දෙකක් අතර පරතරය මීටර 18 (අඩි 60) වේ (රූපය 2). තනිජේලි ක්‍රමයේදී මෙන් මීටර 0.6 x 1.2 (අඩි 2x4) පරතරයෙන් තේ වගා කරයි. රබර් ද්විත්ව ජේලියේදී දෙපසින්ම මීටර 2.4 (අඩි 8) දුරින් පළමු තේ ජේලිය වගාකරන අතර එහිදී තේ ජේලි 12 ක් වගා කළ හැක. රබර් ද්විත්ව ජේලියේ දී මීටර 2.7 (අඩි 9) පරතරයෙන් වගා කරන විට තනි ජේලි ක්‍රමයට වගා කරන විටදී මෙන් බෝග කණත්වය (70%) එක සමාන වේ. නමුත් මීටර 3 (අඩි 10) පරතරයෙන් රබර් වැඩු විට එම භූමියේ රබර් කණත්වය සාමාන්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් 63% වේ. කෙසේ නමුදු මෙම පරතර දෙකේදී ම තේ කණත්වය සාමාන්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් 70% වේ. කෙසේ වුවත් ද්විත්ව ජේලි ක්‍රමය සැලකූ විට මීටර 3 (අඩි 10) පරතරයෙන් රබර් සිටවීමේදී රබර් අතර අඩු තරඟකාරීත්වයක් ඇතිවේ.

තනිජේලි වගාව අරඹා වසර හයක් ගෙවූ පසු රබර් වගාවේ වර්ධනය තේතුවේන් ඇතිවන දැඩි සෙවන නිසා තේ නිෂ්පාදනය අඩුවීම ඇරඹෙන අතර එය රබර් හා තේ මුල් අතර ඇතිවන තරඟයට වඩා ප්‍රබල බව මැනකදී කරන ලද පර්යේෂණ වලින් පෙනී ගොස් ඇත. එනමුත් මෙවැනි තත්වයන් ද්විත්ව ජේලි ක්‍රමයේදී සිදුවීමට ඇති අවකාශ මද බැවින් මෙය රබර් හා තේ වගාව සඳහා වඩාත් උචිත වේ (රූපය 3). කෙසේ නමුත් මෙය විශාල පරිමාණ වගා සඳහා සුදුසු වන අතර (අක්කර 1.5 වැඩි) කුඩා ඉඩම්කිමියන් සඳහා මෙය ප්‍රායෝගිකව අපහසුවේ. මැනකදී සිදු කළ අධ්‍යයනයන්ට අනුව පරිනත රබර් වගාවේ වියන කප්පාදු කර (25%ක් පමණ) සෙවන 50% දක්වා අඩු කළ විට තේ වගාවේ වර්ධනය සහ අස්වැන්න යහපත් වන අතරම, (රූපය 4) එය රබර් කිරි අස්වැන්නටද බලපෑම් සිදු නොකරයි. එම නිසා රබර් වගාවේ පාර්ශ්වික අතු කප්පාදු කර වියන් කණත්වය අඩු කර ප්‍රායෝගිකව තේ අස්වැන්න වැඩි කරගත හැකිය. ජේලි අතර අඩු ඉඩකඩක් පවත්වා තනිජේලි ක්‍රමයේදී මෙය වෙසෙසින්ම ප්‍රයෝජනවත් විය හැකිය. රබර් අතු කප්පාදු කිරීමේ පිලිවෙත සඳහා සැලකෙන තාක්ෂණික නිපුණතාවයක් අවශ්‍යය. ඒ මන්දයත් ප්‍රධාන කඳට ආසන්නයෙනුත්, පතුරු නොගැසෙන තේ අතු කැපිය යුතු අතර රෝග වැළැක්වීමට කැපු පෘෂ්ඨයේ සුදුසු දිලිට නායකයක් යෙදීමත් අත්‍යවශ්‍ය බැවිනි. මෙම ඉඩම් දැනට පරිනත වගාවන් සතු වගා කරුවන්ට පමණක් සීමාවන අතර, නව වගා කරුවන්, රබර් ගස අපරිනත අවධියේදීම පාර්ශ්වික අතු අඩු කිරීම ආරම්භ කිරීමෙන් 50 % දක්වා සෙවන අඩු කළ හැකිය.

කාබනික ද්‍රව්‍ය අඩු පසක් ඇති තේ වගා කළයුතු ආන්තික ඉඩම් වල තේ වැවීමට ප්‍රථම අවුරුදු 11/2 හෝ 2 පමණ කාලයක් පස පුනරුත්ථාපනය කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. රබර් සමග තේ වැවීමට විශේෂ ප්‍රභේද නිර්දේශ කර නොමැති මුත් කෘෂිදේශගුණික තත්ත්වයකට ගැලපෙන පරිදි ප්‍රභේද තෝරා ගැනීම වඩාත් යෝග්‍ය වන අතරම ඒ ඒ බෝග සඳහා නිර්දේශ බෝග පාලන ක්‍රම අනුගමනය

කළයුතුවේ. තවද රබර් වලින් සැලකිය යුතු සෙවනක් ලැබෙන තෙක් හේ වලට සෙවන දෙන *Gliricidia* වැනි ශාක වැවීම සුදුසු වේ.

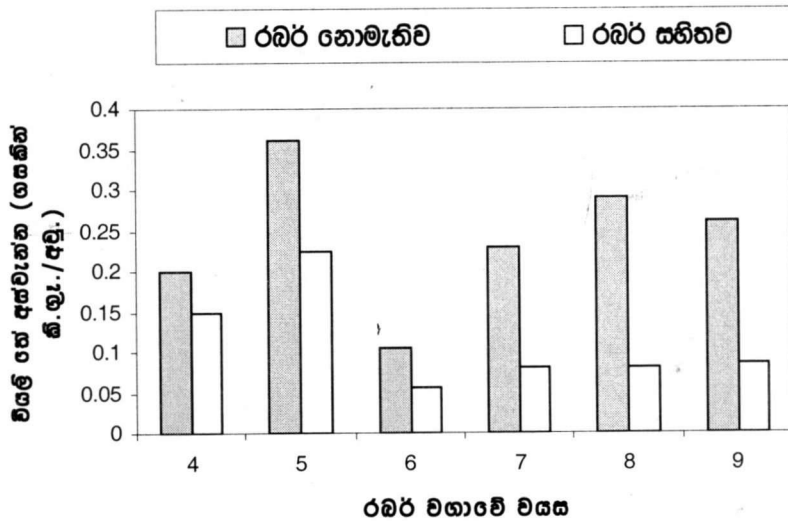


T - තේ R - රබර්
 තේ ප්‍රමාණය - ~70%
 රබර් ප්‍රමාණය - ~70%

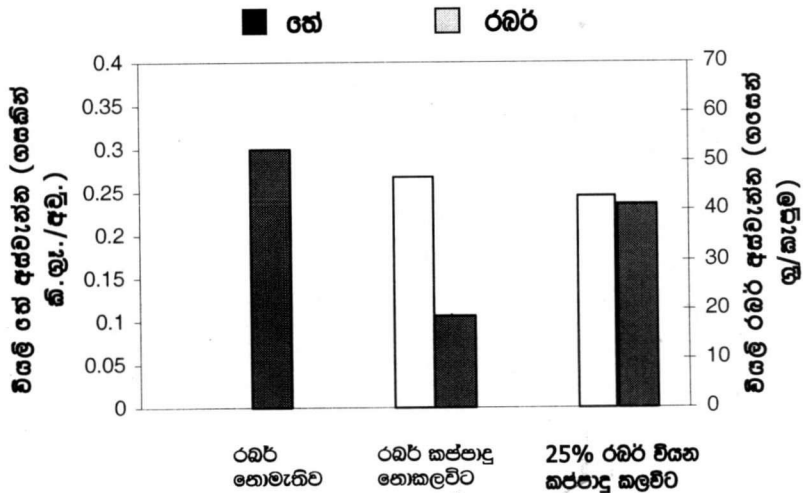
G - ග්ලිරිසීඩියා
 තේ ප්‍රමාණය - ~70%
 රබර් ප්‍රමාණය - ~63-69%

රූපය 1. රබර්/තේ තනි ජේලි ක්‍රමය

රූපය 2. රබර්/තේ ද්විත්ව ජේලි ක්‍රමය



රූපය 3. තේ අස්වැන්න රඳර් වගාවේ වර්ධනයත් සමඟ වෙනස්වන ආකාරය (තේ සඳහා පස පුනරුත්ථාපනය කිරීම නිසා රඳර් වගාවේ වයස සැමවිටම තේ වගාවට වඩා අවුරුදු දෙකකින් වැඩිය).



රූපය 4. රඳර් වගාව අවුරුදු 10 වන අවස්ථාවේදී, රඳර් වියන අඩු කිරීම තේ හා රඳර් අස්වැන්න බලපාන ආකාරය